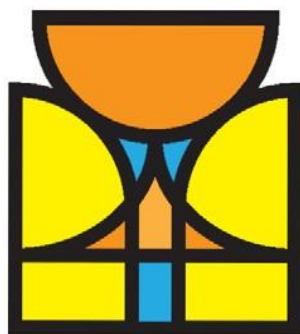

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 - Žižkově**

2024
20

*Epištola Žižkovským
Neděle 8. září 2024*

*Když volám, odpověz mi, Bože spravedlnosti! V soužení
mi zjednáš volnost. Smiluj se nade mnou, vyslyš mou
modlitbu! (Ž 4, 2)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Dnešní sbírka byla určena na školy Evangelické akademie. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Program následujícího týdne:

S. farářka spolu se s. vikářkou budou od dnešního večera do úterního večera na kurzu v Mnichově Hradišti.

V pondělí od 17:30h se sejde Tensing.

Ve středu v 19h se sejde staršovstvo.

Příští neděli a neděle následující se konají bohoslužby jako obvykle – od 9:30h. Buďte srdečně vítáni.

Ve výhledu:

Od pátku 20.9. do neděle 22.9. se koná víkendovka pro mladší mládež- konfirmandy.

V neděli 22. 9. od 15h proběhne instalace s. farářky Debory Hurtové na FS Žižkov I. (Prokopova 4)

V neděli 29.9. vás srdečně zveme na bohoslužby, na které naváže společný oběd. Rozloučíme se při nich se s. vikářkou Eliškou. Sestry Elišku a Evu vyšleme na jejich nová působiště.

V neděli 13. října prožijeme bohoslužby spolu s „naší Diakonií“. David Michal, ředitel Střediska celostátních programů a služeb, nám toto středisko představí.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: : Iz 35, 1-7

Poušť i suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina a rozkvete kvítím. ² Bujně rozkvete, radostně bude jásat a plesat. Bude jí dána sláva Libanónu, nádhera Karmelu a Šáronu. Ty uzří slávu Hospodinovu, nádheru našeho Boha. ³ Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolennům klesajícím. ⁴ Řekněte nerozhodným srdcím: „Budte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit.“ ⁵ Tehdy se rozevřou oči slepých a otevřou se uši hluchých. ⁶ Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině. ⁷ Ze sálající stepi se stane jezero a z žíznivé země vodní zřídla. Na nivách šakalů bude odpočívat dobytek, tráva tam poroste jako rákosí a sítí.

TEXT: : Mk 7,31-37

³¹ Ježíš se vrátil z území Týru a šel přes Sidón k jezeru Galilejskému územím Dekapole. ³² Tu k němu přivedou člověka hluchého a špatně mluvícího a prosí ho, aby na něj vložil ruku. ³³ Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka, ³⁴ vzhlédl k nebi, povzdechl a řekl: „Effatha,“ což znamená, otevři se!“ ³⁵ I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně. ³⁶ Ježíš jim nařídil, aby to nikomu neříkali. Čím více jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali. ³⁷ Nadmíru se divili a říkali: „Dobře všecko učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč.“

KÁZÁNÍ:

Ježíše jsme v tom dnešním příběhu zastihli na cestách. Ono je to často tak, že Ježíše ve většině evangelijních příbězích zastihneme na cestách. Skoro vždycky čteme, že právě od někud přišel, nebo právě jde do nějakého městečka nebo někam dorazil. Ale obvykle jsou to vesnice a města v Galileji. Tentokrát je to trochu jinak. Tentokrát to vypadá, jako kdyby i Ježíš byl někde na dovolené. V předchozích verších se pohyboval v blízkosti syro-fénického Týru. A přímo se tam píše, že si přál tam být na zapřenou, inkognito. Je pravda, že mu to moc nevyšlo. Nějaká Féničanka si ho tam stejně našla a žádala ho, aby pomohl její dceři od jakýchsi závislostí. A v dnešním textu čteme, že už se zase vrací od toho Týru zpět ke Galilejskému jezeru. Do místa, kde se odehrává většina jeho příběhů. Evangelista Marek nás ale upozorní, že to tentokrát bere přes Sidon a Dekapolis. To je jako kdyby jste se vydali z Prahy na Slapy, ale vzali to přes Hradec Králové. Takže dost velkou oklikou. Místy, kde ho tolik neznali.

ii.

Ale nakonec je zase doma. A sešel se tam zástup jeho věrných. A někteří mu tam už aktivně přivádějí člověka, kterého by mohl uzdravit.

To je jedna z věcí, kde se můžeme zastavit. Vždycky znovu se tak trochu zarazíme a nevíme tak jistě, co si o tom myslet. Přivádějí mu ty nemocné, protože jsou tak zvědaví a dychtiví zázraků? Těm uzdraveným to určitě pomohlo a děkují za to Bohu. Ale ty zástupy- není v tom

přece jen touha po senzaci? Ježíš se vrátil, tak co nám zase předvede? V Markově evangeliu to tak občas působí.

Nebo v tom máme vidět tu v pravém smyslu křesťanskou službu? Oddané spolubratry a spolusestry, kteří aktivně vyhledávají ty, kdo potřebují pomoc. A přivádějí je k Ježíšovi, protože mají důvěru, že jestli někdo může pomoci, tak tedy je to on, Ježíš.

iii.

Nejspíš od každého kousek, od obojího trochu. Určitě přivedli někoho, kdo tu pomoc potřebuje, a určitě mu ji přejí. A zároveň by chtěli být svědky té zázračné proměny... Být svědky toho, když na něj Ježíš vloží ruku. Protože tak nějak si to představují.

iv.

A Ježíš si to udělá po svém. Pomoci tomu člověku, to neváhá. Ale zástupy, které touží být u toho, ty zřejmě zklame. Protože si toho hluchoněmého – hluchého a špatně mluvícího člověka vezme někam stranou, mimo dohled zástupu. A ještě potom, když už je po akci, kdy se ten původně hluchoněmý vrátí a už docela normálně mluví, tak ho Ježíš nabádá, že zrovna o tom tedy mluvit nemusí. A ostatní také ne. A oni si nedají říct a o to víc o tom mluví.

Ježíš a ten hluchoněmý si někam zalezli. Není to úplně seriózní pokus o utajení. Ale spíš ta komunikace mezi Ježíšem a tím člověkem je něco intimního, do čeho těm zástupům venku nic není. Zažíváme to třeba u lůžka

nemocného. O co snadněji se vede rozhovor tam, kde je člověk sám na pokoji a nejsou na překážku další cizí uši. Kde je zaručena určitá intimita.

v.

Komunikace s hluchoněmým. Rozhovor s někým, kdo nerozumí, co říkáte a velmi špatně mluví nebo vůbec ne. Z mé nedávné zkušenosti, byla jsem překvapena, jak takový člověk prahne po rozhovoru. Jak je to pro něho vzácný čas. Zhmotnilo se mi při tom to známé, jak často si něčeho začneme vážit, až když to ztrácíme, nebo jsme to již ztratili.

A Ježíš s ním svým způsobem hovoří. Neříká mu žádné: chceš zase slyšet? Nebo věříš, že ti mohu uzdravit uši? Ale místo toho mu strčí prsty do uší a tím sděluje zhruba tutéž informaci názorně. A stejně se dotkne i jeho jazyka. A hluchoněmý je v obraze, čeho se rozhovor týká.

vi.

Po tomto názorném a dost specifickém rozhovoru už jenom čteme, že Ježíš *pohlédl k nebi, povzdechl a řekl: "Effatha," což znamená, otevři se!*

Povzdechl!

Jak různě se dá toto jediné slůvko pochopit.

Povzdechnout můžeme zbožně. Stará bohoslužebná agenda znala termín: *povzdechy před kázáním a povzdechy po kázání.*

A nebyly to reakce znuděných posluchačů na vyslechlé kázání, ale krátké modlitbičky kazatele.

A když k tomu Ježíš ještě pohlédne k nebi, skoro se něco takového nabízí.

Anebo to také může být vyčítavý povzdech a pohled: sotva jsem přišel, už zase musím něco řešit....

Anebo se to dá chápat a přeložit i tak, že u toho vzdychal a skoro až funěl, protože ani pro Ježíše to není snadné.

A nakonec řekne slovo *effata*. Což není žádné zaklínadlo, ale cosi jako *tak otevřeno*. A hluchý začal slyšet.

vii.

Myslím, že si z toho příběhu můžeme odnést dvojí: je tam jakási hluboká, těmi gesty vyjádřená solidarita Ježíše s hluchoněmým. Jako by do něho vkládal kus sebe: do úst, která nemohou mluvit, vloží slinu ze svých úst. Do uší, které nemohou slyšet, vloží své prsty. Jako by mu předával vlastní mluvení, vlastní slyšení.

A ten druhý význam: hlubší- že jde o to, aby člověk uměl naslouchat a slyšet. Abychom nebyli hluší k tomu, co Ježíš zvěstuje, abychom nebyli hluší k výzvám současného světa, abychom nebyli hluší jeden k druhému. Aby člověk neměl svázaný jazyk, když má sám vyznávat. Aby člověk neměl svázaný jazyk, když se má zastat práva. Nedávno (ve sporu o tradice otců Ježíš zopakoval své oblíbené úsloví: *kdo má uši k slyšení slyš*. Tak člověk v tomhle příběhu už má uši k slyšení.

Ježíš totiž dokáže oslovit i ty, kteří byli ke všemu hluší a nechtěli nebo nedokázali ani nic zaslechnout. Ale i jemu to dá někdy dost práce.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
prosíme otevři naše srdce a uši,
ať se učíme dívat na svět tvýma očima.
Stojíme na začátku nového školního roku a
společně prosíme za děti, které zůstávají nedocenené a
jsou druhými podceňovány. Daruj jim kamarády, kteří
je budou mít rádi.
Prosíme za učitele, aby neměřili děti jen podle
dosažených výkonů, ale viděli v nich jedinečnou bytost.
Prosíme za všechny, kteří mají starosti a zakoušejí těžké
časy.
Prosíme za místa, kde se válčí. Za nemocné a umírající,
za ty, kdo si neví se svým životem rady.
Prosíme buď s námi se všemi a dodávej nám sílu.

POSLÁNÍ: II. Kor 13,11

*Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte
se, buďte jednomyslní, pokojní,
A Bůh lásky a pokoje bude s vámi.*

POŽEHNÁNÍ:

*Ať Hospodin ti žehná
a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově

Čajkovského 1639/10,

130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010